

Jieukejåkkå, bäck, rinner i
Jieukekurra (se d.), Jokk-
mokks sn o. 79, Nb. 1.
Gn 12 c 5

Jieu^o kē-jåhkå

ObeK. bet.

H. Grundström 1931

M. L. 1967